

Lavinie: Ale měla.

Teremin: Kdybych vám řekl, proč jsem to všechno dělal. Co bylo ve skutečnosti za tím vším.

Lavinie: Co?

Teremin: Že za tím nebylo nic.

Lavinie: Jak nic?

Teremin: Žádná idea. Žádná vize. Žádná tvrdohlavost. Dokonce ani zistnost. Ani strach že za tím nebyl, ani podlost.

Lavinie: Proč byste to pak všechno dělal?

Teremin: Protože mě baví hrát si s téma součástkami.

Lavinie: No jistě, to já o vás vím, ale to není všechno.

Teremin: Ba ne. To je všechno.

Lavinie: Vy si ze mne děláte legraci.

Teremin: Mluvím vážně. Co kdybyste zjistila, že jsem úplně prázdny člověk? Hříčka osudu. Člověk bez vůle a bez budoucnosti.

Lavinie: Pak byste přece musel spáchat sebevraždu.

Teremin: Ano. To bych musel. Šel bych do kavárny, celé si to promyslel, pak bych přišel domů a na tu trubku, co je tady na stropě, bych natáhl kabel, vzal tu židličku, kterou mám u stolu... ale jak bych mjel stůl, všiml bych si součástek na něm a něco by mě zaujalo. Položil bych židli zpátky a vzal do ruky elektronky a začal je obracet v prstech a přitom by mě napadlo něco, co stojí za to vyzkoušet. Ten přístroj, na který se bude hrát pouhým pohledem. Už dlouho na něj myslím, ale nenašel jsem vhodné čočky. A za dva dny přijde Goldberg a povídá, co to tady visí za kabel? A já říkám: Nemám tušení. A pak mu ukážu ten svůj nový vynález.

Lavinie: Vy jste strašný člověk.

Teremin: Tak vidíte. Takový sňatek se mnou by neměl cenu. (*Odejde Lavinie.*)

Vejde Lucie.

Lucie: V téhle obálce je deset tisíc dolarů. Mělo by to stačit na zaplacení většiny tvých dluhů a na nákup základních věcí.

Teremin: Jakých věcí?

Lucie: Všeho, co budeme potřebovat v Kanadě.

Rýče, sedla...

Teremin: Jaké rýče? Jaká sedla?

Lucie: Teremine, Amerika je pro nás pro oba moc nebezpečná. Minulý týden někdo střílel na moje auto.

Teremin: Řekla jsi to Walterovi?

Lucie: Myslím, že to byl jeho člověk. Nikomu se nedá věřit.

Teremin: Ale já nemůžu odjet do Kanady. Mám tady ženu!

Lucie: S Kateřinou jsi se rozvedl.

Teremin: Jinou ženu.

Lucie: Ty ses oženil? Kdo to je?

Teremin: Vlastně ji znáš.

Lucie: Ta sekretářka z RCA? Ta přítelkyně Waltera, co žila s Edsonem? Doufám, že to není ta holka, co ti pomáhá v laboratoři. Ta černoška...

Teremin: Lavinie není černoška. Má předky z Irska a z Haiti.

Lucie: Takže je to ona? Panebože! Dobře. To nevádi.

Změňš si identitu.

Teremin: To přece nejde.

Lucie: Ne? Tak ti to řeknu jinak. V Americe už po tobě neštěkne ani pes, Teremine. Jsi všem pro smích. Schillinger tě má plně zuby, Goldberg taky. Máte spoustu dluhů. Už dva roky jsi nedostal žádný patent. A teď sis ještě vzal ČERNOŠKUI! Jsem jediná šance, kterou máš. Počkej, poslouchej. Mám pro tebe poslední návrh. Dobře si rozmysli, co mi odpovíš. Vezmeš těch deset tisíc dolarů a půjdeš za jedním člověkem, který ti vystaví falešný pas.

(*Napíše Tereminovi na papír adresu toho člověka. Pak Tereminovi mění identitu – knír, brýle, klobouk.*)

Budeme předstírat, že jsi obchodně odjel do Panamy, ale ve skutečnosti utečeme do Kanady. Oba pod falešným jménem. Walterovi řeknu, aby po mně nepátral. Je rozumný, poslechne mě. Totéž řekneš Goldbergovi. Budeme žít prostým životem, na farmě, stranou od lidí. Budeme se muset vzdát spousty věcí, to je samozřejmé. Divadla, kina, automobily, večírky, to všechno půjde pryč. Necháš tady všechny svoje vynálezy, včetně tereminoxu. Náš život bude naplněný láskou a prací.

Teremin: Ale ty mě přece nemiluješ.

Lucie: Milovala jsem tě.

Teremin: Kdy?

Lucie: Na jaře v jednatřicátém. Celé čtyři měsíce.

Ale ty sis toho vůbec nevšímal.

Teremin: Omlouvám se.